

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Fiți milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv.“

(Luca, 5, 31.)

O parte importantă a desăvârșirii creștinești este iubirea aproapelui. Această iubire însă nu este aceeași cu iubirea aproapelui ce o descoperim la păgâni și la evrei. Atât unii, cât și alții iubeau pe aproapele lor, din egoism, adică din dragoste față de sine. Căci cine iubește pe vecinul său, pentru că acesta i-a făcut un bine, se iubește pe sine și nădăjduiește ca prin iubirea ce i-o arată binefăcătorului său, să stoarcă pentru sine un nou bine, fie acela cât de mic. De multe-ori așteptăm ca prin răsplata prin dragoste a binelui ce ni l-au făcut alții, aceștia să recunoască corectitatea noastră... dar Domnul Isus altcum judecă!

În ochii Mântuitorului fapta bună făcută pentru răsplată, nu-l ridică pe creștin din rândul celorlalți muritori, al păgânilor și jidovilor. „De faceți bine celor ce vă fac bine, ce dar este vouă, căci și păcătoșii așa fac.“ (Luca 6, 33.)

Și de câte ori vedem în lume manifestându-se morala păgână, a faptei, în așteptarea răsplății!

Funcționari, învățători, meseriași își fac datoria pentru răsplată, pentru recunoștință, pentru lauda ce le va

veni dela superiori... dar nu din suflet; nu din dragoste față de chemare și față de Dumnezeu.

Virtuțile câștigate cu gândul la răsplată, nu sunt virtuți creștinești, sufletul virtuosului pentru răsplată, se aseamănă unei flori care nu are miros.

Cel bun, care așteaptă să fie răsplătit pentru bunătate ni se pare mai mult a fi o minte care socotește rece și cumpănit și decât o inimă de care să ne încălzim, a căreia apropiere o dorim și care ne atrage.

Isus a fost tipul suprem al dragostei creștinești, nu numai cu vorbele sale pline de înțelepciune dumnezeiască care le citim în Evanghelia de azi, ci mai ales cu faptele sale.

„Iubiți pe vrăjmașii voștri, zice El și se roagă ca să fie iertați cei ce-L restignesc pe cruce. Vorba de „Fiți milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv“ — la Isus nu era numai vorbă, ci și faptă. „Nu judecați și nu veți fi judecați“ o zice Celce nu s'a rușinat de apropierea păcătoasei ca să o ridice din noianul fărâdelegilor.

A fi creștin desăvârșit însemnează a fi o inimă care iartă tot și face tot „nimica așteptând“ ba chiar știind că răsplata îi va fi suferința și moartea, cași a lui Isus Hristos.

Vizitație arhiepiscopială în Maramureș.

(Continuare.)

Săpânța.

La Răstignirea din hotărul comunei ne așteaptă un banderiu foarte disciplinat. Când mașina se apropie, călăreții frumoși intonează „pe arhiereul.” Apoi plecăm spre parohie. La podul cel mare credincioșii au ridicat o poartă monumentală. Aici ne așteaptă o mulțime imensă. Primarul în numele comunei urează bun sos. Apoi președintele comunității izraelite spune câteva vorbe, căruia Excelența Sa îi răspunde tot în limba germană.

Plecăm între uralele mulțimei spre biserică. A fost admirabil, cum aranjatorii acestui convoi au știut să stăpânească mulțimea imensă, fără jandarmi.

Înainte au plecat copiii în rânduiala cea mai frumoasă. Apoi fetele cu cununi și îmbrăcate în costumele lor pitorești, cântând imnuri mariane și purtând icoana Mariei. Urmează copilițe împraștiind flori la picioarele Arhiepiscopului. Apoi banderiuul ținând gardă și în urmă mulțimea poporului. Toate acestea cu o rânduială desăvârșită, care ar putea servi de model chiar și în orașe.

În ușa cimiterului pâr. prot. Simeon Balea și pâr. Răduțu așteaptă cu cruce și Evanghelie. Cuvântă pâr. Balea, arătând dorul cu care l'a așteptat pe primul episcop al Maramureșului, ca El, cași apostolii, să aducă mângâiere și binecuvântare. În răspunsul său Excelența Sa își exprimă mulțumirea, pentru că marea sa sărbătorire este manifestația spontană a dragostei și a iubirii.

Marea biserică se umple total, totuși și aici se observă aceeași disciplină. Curățenia bisericii și mai ales a altarului este exemplară. După scurtă rugăciune Excelența Sa predică, mănecând din cuvintele: „vie împărăția ta.” Este greu a se lipsi de pâine, dar în câștigarea ei să cerem ajutorul lui Dumnezeu și să nu o câștigăm pe căi nedrepte. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și celelalte vi se vor adăuga vouă. Să ne pătrundă adevărul cuvintelor Evangheliei. Să muncim în pace și să nu luăm dela alții ceva, căci furtul pătează bucata de pâine câștigată cu nedreptul. Dacă nu avem, să cerem dela Dumnezeu. Deci să ne rugăm și să lucrăm cinstit. În-

cheie, rugându-i, să-i păstreze amintirea. Să dea Domnul, ca preafrumoasa cuvântare să aibă efectul dorit. După binecuvântare intrăm în casa parohială, unde ne așteaptă o masă copioasă.

După masă plecăm spre Remeți. Această parohie — dovada cea mai rușinoasă a subjugării sufletelor prin minciuni, încă a știut să-și manifeste dragostea și alipirea către acela, care este reprezentantul religiei părinților. Poartă triumfală nu este, nici pozoabe externe, dar inima acelor vre-o sută de credincioși adunați întru întimpinarea Episcopului lor, cu dor arzător a așteptat cuvântul de îmbărbătare și mângâiere și mai ales de statornicie, de care de atât de multă vreme sunt lipsiți. În așteptarea lor nu s'au înșelat, căci Păstorul a vorbit, chemând pe toți cu dulce glas către staulul strămoșesc. Cuvântul arhiepiscopesc a fost tălmăcit în limba ruteană de către vrednicul protopop-archidiacon Andrei Medveczki.

După acest scurt popas plecăm spre Teceu, ca acolo să trecem granița Țării și pe șoseaua cehoslovacă să ajungem la Slatina pentru vizitarea mormântului marelui Episcop Mihail Pavel. La trecerea frontierei atât oficialitățile române, cât și cele slovace dovedesc un respect mare față de înaltul personaj. Nici o piedică nu ne pun, ba pentru ambele mașini ne provăd cu scrisori și acte, ca netulburați să parcurgem distanța de 28 km. până la Slatina.

Aici ne așteaptă o surpriză plăcută. Mulțime mare de popor s'a adunat, chiar și din satele vecine (Apoș de mijloc.) Pâr. Marina a știut să arate, că deși în țară străină, tot inima română bate în piepturi.

Se face panachida pentru sufletul Episcopului Pavel, înmormântat în fața ușilor împărătești. Și neobositul Arhiepiscop — afară de program, cuvintează și aici. Indemnând pe cei prezenți, ca nici odată să nu se abată dela calea adevărului. Intrăm și aici în casa preotului, ca apoi peste Sighet, cu o întârziere formidabilă să ajungem la Crăciunești.

Deși suntem în întârziere, răbdătorul popor rutean nu s'a risipit, ci cu luminări aprinse în liniște așteaptă sub poarta triumfală, ridicată la gura ulicioarei ce duce la biserică. Frumoasele cântări mariane în melodioasa limbă slavă străbat văzduhul întunecat de umbrele serii.

După cuvântarea de bun sosît a primarului și răspunsul Excelenței Sale pornim spre biserică, urmat de poporul credincios, care cu mic cu mare a eșit spre întimpinarea Arhiepiscopului. În biserică Excelența Sa predică luând de motoul vorbirii: „roagăte pentru noi păcătoșii.” Excelența Sa sub impresia vizitei din Slatină explică, cum credincioșii români din țara vecină sunt azi sub îngrijirea sufletescă a episcopului ruten din Uzgorod, așa sunt rutenii de aici rânduiți sub Înalta Sa îngrijire. Din nou își exprimă nădejdea, că nu peste mult timp va putea vorbi în limba lor.

După binecuvântare plecăm la apropiata casă parohială, de unde apoi terminându-se programul zilei plecăm spre Sighet pentru odihna de noapte.

Ziua de Miercuri 7 Septembrie — este merită pentru vizitarea parohiilor de pe Valea Ronșoarei. Timp frumos și călduros, preste tot, mersul vremii întru toate ne favorizează, făcând posibilă desfășurarea solemnităților.

Preste Rona de jos și Rona de sus mergem spre Coștiui. Stațiunea balneară și climaterică s'a îmbrăcat în haine de serbătoare. Casele împodobite cu steaguri naționale, drumurile măturate, îmbrăcămintea serbătorească a credincioșilor, dar mai ales raza de bucurie, ce se descifrează de pe fața tuturor, toate arată, că adevărată iubire îl așteaptă aici pe Acela, care este merit de a chivernisi aceasta eparhie. Credincioșii sunt de confesiune gr. cat. ruteni, vorbesc însă numai limba maghiară. Sunt într'o stare materială de totul deplorabilă, fiindcă minele de sare — nemai având teren de export — nu mai funcționează și așa sute de familii au rămas fără lucru și fără câștig.

Trecând sub poarta triumfală ridicată la bifurcarea drumului celui mare din localitate — urcăm pedestru dealul pe care este clădită biserica ruteană. În ușă ne întimpină preotul Pauczner, în limba maghiară. Cu ținuta sa militară, cu vorbe sincere dorește cele mai bune Excelenței Sale. Apoi o copilă — în numele societății Inimii lui Isus urează acelaș bun sosît în numele micuțelor ei colege. Apoi în numele reuniunii mariane o membră a acestei asociații predă un frumos buchet de flori. Tuturor le răspunde Excelența Sa în limba maghiară, arătându-și bucuria pentru frumoasa primire — dovada

iubirei și a stimei față de persoana Arhiepiscopului.

Întrăm în biserică. Aici predică despre munca cinstită. Trebuie să ne îmbogățim în virtuți, apoi toate ni se vor adauge. Dintre virtuți credința și nădejdea cu moartea noastră dispar, căci în rai nu sunt de lipsă, rămâne numai iubirea. Deci să cultiveze aceasta floare nepieritoare a virtuților. După predică și binecuvântare arhiepiscopă se face o scurtă vizită la casa parohială, apoi între uralele credincioșilor scoborim la mașina, ce așteaptă în drum — spre a pleca la Rona de sus.

Parohia pur ruteană — este una dintre acele puține, cari pe timpul dominației milenare maghiare — nu și-au pierdut caracterul lor național rutean. Portul frumos național, mlădioasa limbă ruteană, blondele fete, bărbați cu față caracteristică slavonă dau dovadă, că sub scutul bisericii rutene, unde conducătorii ei au voit să se susțină în naționalitatea și limba lor, aceasta s'a putut face fără mari sforțări.

Poarta frumoasă triumfală cu inscripția „Boh vas prenos” (Dzeu Te-a adus) este frumos împodobită după gustul slavon al locuitorilor. Sub poartă ne așteaptă fruntea satului.

Preotul Alexandru Lyachovits în cuvinte alese arată dorința poporului de al cunoaște pe Arhiepiscop.

Primarul în limba ruteană urează bun sosît. Notarul A. Talian ungurește, iar Dl. Palfi director învățător românește vorbesc, unul în numele administrației comunale iar celalalt în numele corpului didactic. Tuturor le răspunde Excelența Sa, dorind, ca munca depusă de toți să aibă rezultate binefăcătoare.

Plecăm spre biserică. Poporul credincios pe două lături formează un lung șir de gard viu, care în genunchi așteaptă binecuvântarea. Întrăm în biserică, care pe urma noastră se umple complet de poporul credincios doritor de a asculta cuvântul Evangheliei din gura Preasfinției Sale. Poporul înțelegând îndeajuns limba română, Excelența Sa vorbește în românește despre rugăciune. Îi roagă, să fie oameni ai rugăciunii. Îi îndeamnă, ca să se roage cu încredere Aceluia, care poate să ajute. Ca aceasta cuvântare să fie și mai bine înțeleasă, este talmăcită și rutenește de păr. protopop-arhidiacon onorar A. Medveczki. După bine-

cuvântare, plecăm spre casa păr. Liachovits, unde luăm o mâncare de pește — din gustosii păstrăvi pescuți din apa Bistrei anume pentru aceasta ocazie. Grădina frumoasă, cu trandafiri nobili a atras atenția Excelenței Sale și a și fost cercetată.

Plecăm apoi spre *Rona de jos*. O insulă românească în marea ruteană. Este admirabil, cum aceasta parohie atâta timp a știut să-și păstreze limba, obiceiurile și portul său, neprimind și neluând nimica dela ruteni, masa cărora din 3 părți o incunjură. Chiar și amestecarea românilor cu rutenii prin căsătorie a dat puține cazuri. Totul a rămas românesc, ba rutenii din parohiile vecine, chiar pe timpurile maghiare, au însușit limba românilor.

Preotul Adrian Lupan a știut să, adune poporul în jurul său, a știut să ridice ziua sosirii marelui Păstor la un grad de sărbătoare mare. Cu mic cu mare s'au adunat credincioșii, ca să'L vadă, să'L audă pe Păstorul lor. Cele 3 porți triumfale, împodobite cu covoare stravechi — frumoase avuții ale industriei casnice maramureșene, banderiu din 48 călăreți, steagurile papale și naționale, totul au fost mărturia vredniciei acestui popor. În apropierea parohiei masina Arhierelui este incunjurată de călăreți. Fiecare cal este împodobit cu covoare maramureșene și cu stegulețe. La intrarea în comună vorbește primarul, aducând salutul comunei politice. În alt loc este o poartă ridicată de comunitatea evreiască, împodobită cu triumphiul dublu, semnul evreilor. Un membru al acestei comunități românește salută pe Arhiereu. Tot așa îi răspunde și Excelența Sa, arătându-și dorința, că evreii și pe mai departe să trăiască în iubire frățască cu credincioșii români, fiind cu toți zidirile aceluiaș Dzeu.

La mijlocul parohiei sub poarta ridicată de credincioșii gr. cat. români așteaptă mulțimea imenză din această frunțasă parohie.

Aici vorbește curatorul primar în numele parohiei, apoi Dșoara Ghirașim în numele tineretului studios din parohie. În răspunsurile sale Excelența Sa arată, să solemnitatea pregetită cu atâta grija, arată o alipire cătră biserică și cătră marele reprezentant al acesteia, care este Episcopul. Cere, ca toți cu puteri unite să înfrângă năvala valurilor dushmanoase.

Plecăm spre biserică. În fruntea con-

voii procesiune cu crucea Domnului. În ușa bisericii vrednicul preot Adrian Lupan îl primește pe Inaltul Arhiereu. Grandioasa predică rostită în aceasta biserică va rămâne neștearsă în sufletul poporului credincios din Rona de jos. Invățăturile date cu aceasta ocazie despre adevărata biserică, despre datorința noastră de a rezista în timp de ispită, de a răbda în timp de nevoie — fiecare cuvânt au fost o picătură binefăcătoare, un balsam răcoritor, o făclie luminătoare, o rază de nădejde în bezna zilelor de azi. Acest cuvânt arhieresc a cuprins totul, ce numai se poate propovădui. Cuvintele emoționante în modul cel mai vederos au arătat dragostea înflăcărată a Părintelui față de fii.

Sub impresia acestor cuvinte plecăm tot cu procesiune și rânduială bună spre casa parohială. În drum ne oprim la clădirea noii biserici neterminate și la una din porțile triumfale, ca să se facă câte o fotografie ca amintire despre ziua măreață a vizitației. La casa părintelui A. Lupan luăm masa, apoi prin Sighet — pe Valea Izei, plecăm spre *Săliștea de sus ben. superior*, — unde sosim cu puțina întârziere.

La podul cel mare din sat sub o poartă frumoasă așteaptă mulțimea. Cuvinte de bun sosit rostește Ilie Vlad dir. învățător în numele populației creștine. În puține cuvinte răspunde Excelența Sa, dorind ca toți și toate să se împreune, pentru înaintare, și pentru punerea în aplicare a Evangheliei. Fiind timpul înaintat, lăsăm procesiunea în urma noastră, și mergem la biserică ridicată pe un deal destul de înalt. La ușa cimitirului Excelența Sa este întâmpinat de preotul parohiei, Petru Vlad împreună cu Ion Petruș preotul parohiei din jos, și Vasile Vlad preotul parohiei Botiza.

În biserică Excelența Sa predică despre sărbători. Măneacă din cuvintele „Hristos în mijlocul nostru.” Să ne adunăm, pentru a ne ruga lui Hristos și ca să cerem intervenția sfinților și mai ales a Preac. V. Maria, cea mai mare dintre sfinți. Toți sfinții sunt serbătoriți în ziua morții lor, P. V. Maria este serbătorită la nașterea Ei — fiindcă s'a născut în mod cu totul excepțional, fără păcatul strămosesc. Indeamnă pe toți, ca să serbătorească cu inimă curată Naste-Pr. V. Maria.

După binecuvântare arhierescă ne scoborim la casa parohială, de unde după

scurt popas, plecăm spre țință: *Mănăstirea Moisei*.

Plecăm în amurg de sară preste Săcel la Mănăstire. Urcăm și scoborim dealul despărțitor dintre Valea Izei și al Vișeului sosind sara târziu la gura Izvorului Negru. Fiind întârziți, nu mai este timp pentru vizitarea parohiei Moisei, rămânând aceasta vizită pentru ziua de sâmbătă.

Care țaranesti ne așteaptă, ca să ne urce pe acest izvor la Mănăstire. Drumul, mai bine zis valea — este cu totul greu. Bolovani cât toate zilele închid mereu calea trăsurilor. Totuș căraușii și caii încet dar sigur ne scot pe un teren, care cu fiecare paș se ridică. E întunec, nu se vede nici vecinul. Drumul aproape de un ceas — în sfârșit se termină și luminițele făcliilor din jurul Mănăstirii încep ai se zări.

Sosim la Mănăstire, unde sobor de preoți, în frunte cu protopopul Arh. diacon V. Steț în ornate așteaptă sosirea Arhierelui. Cuvinte de bun sosit răsună, iar răspunsul Episcopului este menit spre a glorifica pe aceea Maică a noastră, care în acest locaș-sfânt de sub poalele Pietrosului, atât de mult este cinstită.

Aproape de miez de noapte se oficiază „Paraclisul.“ Des de dimineață, preoții în număr de 20, încep mărturisirile și apoi credincioșii într-o scrie de Lithurgii se cuminecă.

La orele 9^{1/2} se începe Lithurgia pontificată de Excelența Sa. Marea mulțime de popor incunjură altarul ridicat în liber, la picioarele muntelui verde cu păduri de brad. De pe ridicătura altarului se vedea numai o mare de capete și în aceasta mare singura insulă era altarul Domnului. După sf. Evanghelie Excelența Sa predică. Predică așa, cum numai părintele iubitor poate să vorbească. Și ce a putut să formeze obiectul predicății aici la această Mănăstire? Precurata Vergură Maria sub a cărei sunt este așezată nu numai Mănăstirea, ci eparhia întreg. Cuvintele calde ale Arhierelui au stors lacrimi din ochii multora.

La cuminecare sau prezentat mulți — cari au dorit ca din mâna Episcopului să primească sf. taină.

Numărul celor mărturisii și cuminecați — după datele primite dela preoții confesuri a fost: 1275.

După sf. Lithurgie masă, apoi se cercează cele 3 parohii din Borșa.

Aceiaș cale de triumf aceiaș primire plină de dragoste. Preoții din Borșa: G. Timiș, G. Mariș și A. Berinde împreună cu poporul credincios au știut să dea cinstea cuvenită și au știut să arate dragostea lor față de: „cel ce vine întru numele Domnului.“ Vorbirile Excelenței Sale toate au fost pline de înbărbătare în aceste zile de grea criză.

Excelența Sa sara târziu sosește pentru

odihna de noapte la Vișeu de sus — în casa pâr. arhidiacon V. Steț, de unde dimineața — 9 Septemvrie pleacă spre *Leordina*.

Cași în toate locurile și aici sub poartă triumfală s'a făcut primirea din partea autorităților comunale. În Biserică predică și binecuvântare Arhireiască. Toată lauda se cuvine preotului George Vlad și curatorimei, cari împreună au muncit nu numai pentru aceea, ca primirea să fie grandioasă, ci și pentru aceea, ca învățătura arhierelui să găsească pământ roditor.

La 10 ore dimineața Excelența Sa incunjurat de călăreși sosește la parohia ruteană *Bistra*.

La podul de fer de peste Vișeu, sub o poartă triumfală frumoasă așteaptă comitetul comunal și reprezentanții celor 3 confesiuni. În rândul întâi a vorbit Basiliu Ponicz preot rutean, apoi curatorii din Bistra, Crasna și Valea Vișeului, i-ar pe urmă reprezentantul comunității evreiești. Apoi Excelența Sa urmat de o procesiune frumoasă intră în Biserică, unde după o scurtă rugăciune se începe predicăția. După binecuvântare cercează casa preotului Ponicz.

La *Petrova* în aceasta comună de nobili s'a făcut primire vrednică de fama acestei parohii. Nobilii — descendenți de oameni mari — în frunte cu preotul Dr. G. Coman, au știut să pregetească totul așa, întrucât simțămintele lor față de Preasfinția să fie cât de mult accentuate. Poarta triumfală, mulțimea poporului și emoția vizibilă pe fața tuturor, au fost martorii bucuriei de al avea în mijloc lor pe primul Episcop al Maramureșului istoric. Cuvântul — arhieresc cu siguranță a prins rădăcini. După predicăția ținută în Biserică și binecuvântare se ieia masa în casa părintelui Dr. G. Coman.

La orele 4 după masă Excelența Sa sosește în frunțașa parohie ruteană Poienile de sub munte. Este primit sub poarta triumfală din mijlocul comunei de mii de credincioși. Aici primarul într-o vorbire dibace arată, că deși de un an propagandă ortodoxă a rupt în doua parohia, nădăjduște, că Excelența Sa nu peste mult se va putea bucura de reintoarcerea celor rătăciți. Apoi a vorbit reprezentantul evreimei. Apoi tot convoiul, în frunte cu Episcopul a intrat în biserică. Aici L'a primit Ioan Nistor arhidiacon. Fiindcă biserica s'a dovedit neîncăpătoare pentru mulțimea poporului adunat, predica este ascultată în liber de poporul credincios. Obiectul predicății este; misiunea apostolică a Episcopului, ca anume să întărească pe fiii săi în credință. În butul amenințării preotului ortodox, care amenință cu afurisenie pe toți aceia, cari vor lua parte la primirea Excelenței Sale, totuș toți au venit și cu cea mai mare atenție au ascultat cuvintele Episcopului.

Din biserică Excelența Sa s'a îndepăr-

tat cu cele mai bune impresii, i-ar acel credincios a fost mai fericit, care a putut atinge haina Excelenței Sale.

La *Repedea* sub poarta triumfală primarul și curatorul în cuvinte frumoase au salutat pe Excelența Sa. Apoi în ușa bisericii preotul Bacsinszky i-a adresat cuvinte de bun sosit. Frumoasa biserică a fost arhiplină, pentru că toți au voit să vadă și să audă pe Episcop, care în cuvinte însuflețite vorbește despre puterea rugăciunii. Inpărtașind binecuvântare tuturor, Excelența Sa a cercetat casa parohială, ca să facă vizitația canonică.

Târziu sara a sosit Excelența Sa la *Ruscova*. Aceasta întârziere n'a împiedecat pe credincioși, ca să alerge la primirea urmașului apostolilor. Cei cari au fost de față spun, că a fost ceva feeric, lumina miilor de făclii aprinse, care a alungat întunerecul nopții. Copilițe îmbrăcate în alb în mână cu flori au format escorta. În ușa cimitirului de lângă biserică Alexandru Sehovics primar și curator cu cuvinte de mare preț l'a salutat pe Episcop, iar în ușa bisericii A. Marina protopop l'a primit cu cruce și Evanghelie. Predicația are ca obiect credința, care este busola vieții pământești și a vieții veșnice. După binecuvântare Excelența Sa în mijlocul poporului însuflețit a cercetat casa parohială. Aici rabinul de pe valea Rusului a ținut o scurtă vorbire, salutând pe Episcop, ca pe apostolul iubirei de aproapele, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra activității Lui.

Sara la 11 ore s'a putut reintoarce Excelența Sa la Vișeu de sus, ca după oboșala zilei să se odihnească.

În ziua de 10 Septembrie Excelența Sa cercetează parohia *Moisei*. Primirea a fost grandioasă. Poporul adunat în frunte cu preotul lor au ascultat cuvintele sublime, cari au eșit din inima Excelenței Sale Moiseenii, ca adevărați creștini cu inimă largă au dat dovadă despre dragostea lor, clădind o poartă frumoasă triumfală, sub care nu numai reprezentantul românilor, ci și reprezentantul evreilor a găsit loc spre a spune câteva vorbe de bun sosit. Biserica s'a umplut cu desăvârșire de numărul mare al credincioșilor și predica a fost ascultată cu setea acelora, cari așteaptă mângâiere, întărire și caută calea Domnului.

Cu aceasta a luat sfârșit vizitația arhieriască din toamna anului 1932. Pașii Excelenței Sale au fost însoțiți de rugăciunile fiilor credincioși. Turma cuvântătoare l'a cunoscut pe Păstor, care cu atâta oboșală îndreaptă aceasta turmă la pășune bună.

Credincioșii români au găsit un Părinte bun, care cu drag se scoboară în mijlocul lor spre a auzi năcazurile și ași uni rugăciunea cu a lor, iar credincioșii ruteni — prin faptul, că numele Excelenței Sale este identic cu numele lor, șocotesc, că Excelența Sa va fi episcopul providencial, chemat spre ridicarea morală a poporului rutean.

Să dea Domnul, ca din aceasta cale apostolică să răsară binecuvântare și mângâiere.

Iar pentru toate să fie lăudat numele Domnului.

mismar.

Calendar săptămânal.

2 — 8 Octomvrie 1932.

2. Dumineca II d. Înălț. s. Cruci. (Ev. Luca 6, 31.) M. Ciprian și Iust.
3. Luni M. Dionisie
4. Marți M. Ieroteu
5. Mercuri M. Aretina
6. Joi Ap. Toma
7. Vineri M. Sergiu
8. Sâmbătă C. Pelaghia.